

Република Србија
ВРХОВНИ СУД
Кзз 519/2025
07.05.2025. године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Врховни суд, у већу састављеном од судија: Милене Рашић, председника већа, Гордане Којић, Александра Степановића, Мирољуба Томића и Татјане Вуковић, чланова већа, са саветником Врховног суда Весном Зарић, као записничарем, у кривичном предмету окривљеног Божидача Јожевића, због кривичног дела неовлашћена производња и стављање у промет опојних дрога из члана 246. став 1. Кривичног законика, одлучујући о захтеву за заштиту законитости браниоца окривљеног Божидача Јожевића - адвоката Јована Ћирића, поднетом против правноснажних пресуда Вишег суда у Панчеву К 31/24 од 22.11.2024. године и Апелационог суда у Београду Кж1 41/25 од 06.03.2025. године, у седници већа одржаној дана 07.05.2025. године, једногласно, донео је

ПРЕСУДУ

ОДБИЈА СЕ као неоснован захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног Божидача Јожевића - адвоката Јована Ћирића, поднет против правноснажних пресуда Вишег суда у Панчеву К 31/24 од 22.11.2024. године и Апелационог суда у Београду Кж1 41/25 од 06.03.2025. године, у односу на битну повреду одредаба кривичног поступка из члана 438. став 1. тачка 7) и 9) Законика о кривичном поступку и повреду кривичног закона из члана 439. тачка 1) и 2) Законика о кривичном поступку, док се у осталом делу захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног **ОДБАЦУЈЕ** као недозвољен.

Образложење

Пресудом Вишег суда у Панчеву К 31/24 од 22.11.2024. године окривљени Божидар Јожевић оглашен је кривим због извршења кривичног дела неовлашћена производња и стављање у промет опојних дрога из члана 246. став 1. КЗ и осуђен на казну затвора у трајању од три године. Према окривљеном изречена је мера безбедности одузимања предмета, а на основу члана 151. ЗКП враћени су му привремено одузети предмети. Окривљени је обавезан на плаћање трошкова кривичног поступка.

Пресудом Апелационог суда у Београду Кж1 41/25 од 06.03.2025. године одбијена је као неоснована жалба браниоца окривљеног, а пресуда Вишег суда у Панчеву К 31/24 од 22.11.2024. године, потврђена.

Против наведених правноснажних пресуда захтев за заштиту законитости поднео је бранилац окривљеног Божицара Јожевића - адвокат Јована Ћирић, због битне повреде одредаба кривичног поступка из члана 438. став 1. тачка 7) и 9) ЗКП и повреде кривичног закона из члана 439. тачка 1) и 2) ЗКП, са предлогом да Врховни суд усвоји поднети захтев, преиначи побијане пресуде и окривљеног ослободи од оптужбе или га огласи кривим због извршења кривичног дела неовлашћена производња и стављање у промет опојних дрога из члана 246. став 2. КЗ.

Врховни суд је доставио примерак захтева за заштиту законитости Врховном јавном тужиоцу, сходно одредби члана 488. став 1. ЗКП, те је у седници већа коју је одржао у смислу члана 490. ЗКП, без обавештења Врховног јавног тужиоца и браниоца окривљеног, сматрајући да њихово присуство није од значаја за доношење одлуке (члан 488. став 2. ЗКП), размотрио списе предмета и правноснажне пресуде против којих је захтев за заштиту законитости поднет, па је, по оцени навода изнетих у захтеву, нашао:

Захтев за заштиту законитости је неоснован у делу који се односи на битну повреду одредаба кривичног поступка из члана 438. став 1. тачка 7) и 9) Законика о кривичном поступку и повреду кривичног закона из члана 439. тачка 1) и 2), док је у осталом делу недозвољен.

Указујући на битну повреду одредаба кривичног поступка из члана 438. став 1. тачка 9) ЗКП, бранилац окривљеног наводи да је суд прекорачио оптужбу из разлога што је у изреку пресуде унео „са процентом ТХЦ (ТХЦ тетрахидроканабинол) у масеном уделу већем од 0,3%“. Такође суд је изменио чињенични опис тако што је изменио део који је гласио: „након сушења је на осушеним гранама остало још 150 грама нето масе опојне дроге марихуане у виду осушених, а необраних листића“, тако што га је преформулисао на следећи начин: „након сушења је на осушеним гранама остало 150 грама нето масе опојне дроге сапnаbис тзв.марихуане у виду осушених, а необраних листића“.

Изнети наводи захтева за заштиту законитости браниоца окривљеног Божицара Јожевића се, по оцени Врховног суда, не могу прихватити као основани.

Битна повреда одредаба кривичног поступка из члана 438. став 1. тачка 9) ЗКП постоји уколико је пресудом оптужба прекорачена, дакле суд исту чини тиме што, противно одредби члана 420. став 1. ЗКП, пресудом прекорачује оптужбу тужиоца у смислу повреде субјективног или(и) објективног идентитета оптужбе и пресуде на штету окривљеног.

По налажењу Врховног суда у конкретном случају суд није повредио ни субјективни, а ни објективни идентитет оптужбе и пресуде на штету окривљеног, обзиром да се правноснажна пресуда односи на исто лице - окривљеног Божицара Јожевића и на кривично дело које му је стављено на терет прецизираном оптужницом јавног тужиоца ВЈТ у Панчеву КТО.бр.8/23 од 27.08.2024. године - кривично дело неовлашћена производња и стављање у промет опојних дрога из члана 246. став 1. КЗ,

као и имајући при томе у виду да су битна обележја бића кривичног дела иста и у прецизираној оптужници и у изреци побијане правноснажне пресуде.

Стоји чињеница да су у изреци пресуде приликом навођења назива опојне дроге код речи „(канабис)“, прецизирањем, додате „са процентом ТХЦ (тетрахидроканабинола) у масеном уделу већем од 0,3%“ које нису биле садржане у измењеном оптужном акту, као и да је додато „канабис“ пре речи „марихуане“. Међутим по налажењу овог суда, на овај начин није повређен објективни идентитет оптужбе и пресуде на штету окривљеног, већ је суд на наведени начин чињенични опис дела уподобио чињеничном стању утврђеном на основу доказа изведених на главном претресу пред првостепеним судом, односно на претресу одржаном пред тим судом – налазу и мишљењу вештака Националног центра за криминалистичку форензику, из ког, између осталог, јасно произлази да испитивани узорци садрже делове биљке cannabis – конопље, која у себи садржи ТХЦ у масеном уделу већем од 0,3%, која је проглашена за опојну дрогу по Закону о психоактивним контролисаним супстанцама и Правилнику о утврђивању списка психоактивних контролисаних супстанци, који су били на снази у време извршења предметног кривичног дела. Дакле, из изнетог произлази да је суд на наведени начин само прецизирао назив опојне дроге коју је окривљени неовлашћено продавао и држао ради продаје, имајући притом у виду да и сам оптужни акт упућује на Правилник о утврђивању списка контролисаних психоактивних супстанци („Сл. гласник РС“, бр. 38/19), којим је канабис који у себи садржи ТХЦ у масеном уделу већем од 0,3% проглашен психоактивном контролисаном супстанцом и која се као таква сматра опојном дрогом наведен под редним бројем 47. у листи 1. Такође суд није прекорачио оптужбу изостављањем речи „још“ код „150 грама“ већ је заправо ускладио чињенични опис кривичног дела са чињеничним стањем утврђеним на претресу пред судом, крећући се при томе у оквиру оптужног акта, при чему наведена измена није извршена на штету окривљеног.

Дакле, како је чињенични опис у изреци пресуде остао у границама чињеничног основа из оптужбе, односно у границама оних чињеница и околности на којима се оптужба заснива, то су у конкретном случају неосновани наводи браниоца окривљеног Божидара Јожевића којима се указује на битну повреду одредаба кривичног поступка из члана 438. став 1. тачка 9) ЗКП.

Као неосновани су оцењени и наводи браниоца којима се истиче битна повреда одредаба кривичног поступка из члана 438. став 1. тачка 7) ЗКП наводима да је суд повредио одредбе о постојању оптужбе овлашћеног тужиоца имајући у виду да из списка предмета произилази да је Виши јавни тужилац у Панчеву, дана 24.02.2023. године поднео оптужницу КТО бр.8/23, која је прецизирана дана 27.08.2024. године, против окривљеног Божидара Јежевића због постојања основане сумње да је извршио кривично дело неовлашћена производња и стављање у промет опојних дрога из члана 246. став 1 КЗ, код ког оптужења је остао до краја поступка, а за које кривично дело се гони по службеној дужности и за чије гоњење је овлашћени тужилац – јавни тужилац, по чијој оптужби је кривични поступак у конкретном случају вођен и правноснажно окончан.

Бранилац окривљеног у поднетом захтеву истиче повреду кривичног закона из члана 439. тачка 1) ЗКП наводећи да се кривично дело неовлашћена производња и стављање у промет опојних дрога из члана 246. став 1. КЗ, за које је окривљени

оглашен кривим и правноснажно осуђен, може извршити само са директним умишљајем код кога мора постојати намера производње опојне дроге, што према мишљењу браниоца у конкретном случају недостаје.

Изнети наводи захтева за заштиту законитости браниоца окривљеног Божидара Јожевића се, по оцени Врховног суда, не могу прихватити као основани.

Изреком правноснажне пресуде Вишег суда у Панчеву К 31/24 од 22.11.2024. године окривљени је оглашен кривим да је „... способан да схвати значај свога дела и да управља својим поступцима, неовлашћено произвео супстанцу која се налази на Списку..., под називом cannabis (канабис) са процентом... тако што је у задњем делу дворишта куће..., најпре посадио семенке опојне дроге канабис тзв.марихуане, затим када је из њих изникла биљка, неговао је, а када је достигла зрелост исекао је 30 грана са листовима и цвастима, однео их у помоћну просторију до радионице у дворишту, где их је сушио, а након сушења је на осушеним гранама остало 150 грама нето масе опојне дроге канабис тзв. марихуане у виду осушених, а необраних листића, при чему је био свестан свога дела, хтео његово извршење а био је свестан да је његово дело забрањено.“

Из овако описаних радњи у изреци правноснажне пресуде несумњиво произилази директан умишљај окривљеног усмерен на неовлашћену производњу супстанце која је проглашена за опојну дрогу, имајући у виду да је окривљени био способан да схвати значај свога дела и да управља својим поступцима при чему је био свестан свога дела, хтео његово извршење, а био је свестан да је његово дело забрањено, а који је у задњем делу дворишта куће најпре посадио семенке опојне дроге канабис тзв.марихуане, затим када је из њих изникла биљка, неговао је, а када је достигла зрелост исекао је 30 грана са листовима и цвастима, однео их у помоћну просторију до радионице у дворишту, где их је сушио, па су супротни наводи браниоца којима се истиче повреда кривичног закона из члана 439. тачка 1) ЗКП од стране овога суда оцењени као неосновани.

Имајући у виду да радње које су описане у оптужном акту јавног тужиоца и за које је окривљени правноснажно оглашен кривим садрже све субјективне и објективне елементе кривичног дела неовлашћена производња и стављање у промет опојних дрога из члана 246. став 1. КЗ, самим тим су оцењени као неосновани и наводи браниоца окривљеног којима се истиче повреда кривичног закона из члана 439. тачка 2) ЗКП у вези члана 246. став 2. КЗ, односно да је окривљени узгајао индијску конопљу и није предузимао ни једну радњу која би чинила радњу производње опојне дроге обзиром да из изреке правноснажне пресуде произилази да је окривљени у конкретном случају, биљке узгајао без овлашћења, али је предузео и додатне радње којима је дошао у фазу производње и добио супстанцу која представља опојну дрогу, тиме што је исекао 30 грана са листовима и цвастима, однео их у помоћну просторију до радионице у дворишту, где их је сушио, што представља производњу опојне дроге марихуане подобне за конзумацију.

Захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног Божидара Јожевића је у осталом делу недозвољен.

Наиме, бранилац окривљеног у захтеву указује на несагласност изреке правноснажне пресуде са образложењем, на који начин истиче и битну повреду

одредаба кривичног поступка из члана 438. став 2. тачка 2) ЗКП, затим наводи да је окривљени у својој одбрани навео да је гајио конопљу ради производње семена за исхрану животиња односно за прихрану риба, на који начин се оспорава утврђено чињенично стање у правноснажним пресудама (члан 440. ЗКП).

Како наведене повреде не представљају законске разлоге због којих је, у смислу одредбе члана 485. став 4. ЗКП, дозвољено подношење захтева за заштиту законитости окривљеном и његовом браниоцу због повреде закона, то је Врховни суд, у овом делу, захтев браниоца окривљеног Божицара Јожевића оценио недозвољеним.

Са изнетих разлога, налазећи да побијаним пресудама није учињена битна повреда одредаба кривичног поступка из члана 438. став 1. тачка 7) и 9) ЗКП и повреда кривичног закона из члана 439. тачка 1) и 2), на које се неосновано указује захтевом за заштиту законитости браниоца окривљеног Божицара Јожевића - адвоката Јована Ћирића, Врховни суд је на основу члана 491. став 1. ЗКП захтев, у односу на наведене повреде одбио као неоснован, док је у осталом делу, на основу члана 487. став 1. тачка 2) и члана 485. став 4. ЗКП, захтев одбацио.

Записничар-саветник
Весна Зарић,с.р.

Председник већа-судија
Милена Рашић,с.р.

За тачност отправака
Заменик управитеља писарнице
Миланка Ранковић